

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **P. M.**, proti žalovaným: **1) Vězeňská služba České republiky**, sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, **2) Ministerstvo spravedlnosti**, sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, týkající se žaloby proti nezákonnému zásahu žalovaných spočívajícímu v odpírání výkonu ústavní léčby současně s výkonem trestu odnětí svobody, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2021, č. j. 15 A 36/2021 - 5,

### t a k t o :

- I. Žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2021, č. j. 15 A 36/2021 - 5. Tím byla odmítnuta jeho žaloba proti nezákonnému zásahu žalovaných, který měl podle žalobního tvrzení spočívat v odpírání současného výkonu ochranného léčení a nepodmíněného trestu odnětí svobody. Městský soud žalobu odmítl, neboť ohledně požadavků v žalobě není dána pravomoc soudů ve správním soudnictví.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost, v níž zároveň uvedl, že trvá na „*ustanovení AK pro SS a NSS*“, což Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Podle § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále také „s. ř. s.“), může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že účastníku řízení lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě

podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů.

[4] Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků stanovuje § 36 odst. 3 s. ř. s., podle kterého *účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.* Pro přiznání osvobození od soudních poplatků tedy musí být naplněny následující podmínky: 1) účastník požádal o osvobození, 2) doložil nedostatek příjmů a 3) jeho návrh není zjevně neúspěšný.

[5] Soud se nejprve zabýval otázkou zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti. Pojem „zjevně neúspěšný návrh“ obsažený v § 36 odst. 3 s. ř. s. není v soudním řádu správním blíže upřesněn. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že zjevná neúspěšnost návrhu by měla být zjistitelná bez pochyb, měla by být nesporná a naprosto jednoznačná bez toho, aby bylo nutné provádět dokazování. Takovým zjevně neúspěšným návrhem může být např. zjevně opožděně podaná žaloba či kasační stížnost, návrh na prominutí zmeškání zákonné lhůty, kterou nelze prominout, nebo návrh, který je výslovně vyloučen z meritorního přezkoumání (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2006, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105, č. 909/2006 Sb. NSS, ze dne 10. 9. 2008, č. j. 9 As 97/2007 - 29, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011 - 135).

[6] O takový zjevně neúspěšný návrh se jedná i v nyní projednávaném případě, neboť kasační stížnost byla podána opožděně.

[7] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“ nebo „soudní řád správní“) platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[8] Ze spisu městského soudu (konkrétně z doručenky na č. l. 6) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 4. 2021.

[9] Dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., bylo pondělí 19. 4. 2021. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 3. 5. 2021. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost datovaná stěžovatelem dnem 5. 5. 2021 byla předána k poštovní přepravě dle razítka dne 12. 5. 2021 (na obálce je vyznačeno i datum 10. 5. 2021, ani to by však, i pokud by se jednalo o datum předání Vězeňské službě k odeslání, nic neměnilo na opožděnosti kasační stížnosti). Kasační stížnost tedy byla podána opožděně. Opožděné podání kasační stížnosti nelze nijak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

pokračování

[10] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Jiný důsledek opožděné kasační stížnosti soudní řád správní nepřipouští, proto Nejvyšší správní soud opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[11] Stěžovatelem požadované „navrácení lhůty pro doplnění původní žaloby sestavené AK“ soudní řád správní neumožňuje, ať již tím stěžovatel myslel skutečně žalobu nebo podávanou kasační stížnost.

[12] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2021

JUDr. Filip Dienstbier  
předseda senátu